

نظیر با مختار نامه یاد کرده اند!

از لحاظ بودجه و جنس پرتره نگاری اساسا كاملا با این سریال متفاوتیم. در «عشق کوفی» قصه خیالی را روایت می‌کنیم اما مختار نامه نعل به نعل تاریخ جلو می‌رود. بودجه ما بودجه سال ۱۳۸۳ «مختار نامه» هم نیست اما در مجموع این دو سریال یک زمان را روایت می‌کنند که شاید مخاطب را دچار سو تفاهم کرده باشد اما ما نسبت به اثر فاخری که استاد میرباقری روایت کرده‌اند، بسیار نحیفیم.

سعید شریف (بازیگر):

لحظه لحظه هلال را زندگی کردم

چه شد که به «عشق کوفی» پیوستید؟

بعد از سریال «یاغی» پیشنهادات زیادی داشتم اما به نظر من فیلمنامه‌هایی را که می‌خواندم معمولی بودند و همچنین نقش‌های پیشنهاد شده نیز تخت بودند. اما مجموعه «عشق کوفی» برایم بسیار جذاب بود چرا که هم فیلمنامه دلنشینی داشت و نویسندگان، فوق العاده داستان را روایت کرده بودند و هم نقش هلال نقشی بود که هر بازیگری دوست دارد آن را تجربه کند. هلال کاراکتری است که در زندگی پستی بلندی‌های زیادی دارد که تجربه ایفای چنین شخصیتی لحظه‌های نابی را برای بازیگر رقم می‌زند.

وجه تمایز این سریال با دیگر سریال‌های تاریخی صدر اسلام در چیست؟

ویژگی «عشق کوفی» کل گروه آن است، این گروه پر از آرامش بود و همه با هم همدل و رفیق بودند و به همین دلیل خروجی کار خوب شد و پر بیننده‌ترین کار سازمان صداوسیما در تابستان سال جاری شد. درباره ویژگی این سریال به یک چیز خاص نمی‌توان اشاره کرد و تنها چیزی که قابل ذکر است این است که از فیلمنامه تا خروجی نهایی کار همه گروه با همدیگر همدل بودند.

صحنه‌های کمانداری و اسب سواری را خودتان ایفا کردید و یا بدل کار انجام داد؟

حدود یک ماه پیش از تولید و فیلمبرداری «عشق کوفی» شروع به تمرین کردم و تا قبل از آن آموزشی ندیده بودم اما آنقدر نقش را دوست داشتم که سعی کردم بیشترین تلاش خود را کنم و بهترین خودم باشم تا مردم هم نقش هلال را دوست داشته باشند. من تمرینات را زیر نظر بچه‌های بدل کار انجام دادم و آن‌ها بسیار کمک کردند که جا دارد از امیر حسین خنجری و علی طالبی یاد کنم. بیشتر صحنه‌ها را خودم با کمک بچه‌ها انجام دادم اما سکانس‌هایی که مهارت‌های حرفه‌ای تری نیاز داشت، مثل زمین خوردن از اسب در سوار کاری را دوستان بدل کار انجام دادند.

به نظر شما هلال کنار کدام شخصیت نمود پیدا می‌کند؟

کاراکتر هلال در کنار هر کدام از شخصیت‌ها در ابعاد مختلفی قابل بررسی است. کنار نائله بعد عشق، جوار سامیه بعد فرزند و کنار نعیم بعد دیگری از او نمود پیدا می‌کند و نمی‌توان گفت این شخصیت کنار یک فرد نمود پیدا می‌کند و به نظر این کنار هم قرار گرفتن کار را جذاب و فشنگ‌تر کرده است. اگر این طور نبود پازل ماجراهای هلال جور در نمی‌آمد.

چالش خاصی را در ایفای نقش اصلی سریال «عشق کوفی» پشت سر نگذاشتید؟

بیشترین چالش من رسیدن به کاراکتر هلال بود، لحظه لحظه سعی کردم درون این شخصیت زندگی کنم و بهترین اجرا را از خودم ارائه دهم و تمرکز روی این بود که کاراکتر را درست در بیاورم که امیدوارم این طور بوده باشد.

اگر بخواهیم یک بعد آموزشی به گفت و گوی مان دهیم چگونه به این نقش رسیدید؟

مطالعه دقیق فیلمنامه و کمک گرفتن از نظر دیگران در رسیدن به شخصیت مهم است. کارگردان، نویسندگان و بازیگران دیگر خیلی می‌توانند به بازیگر کمک کنند و همچنین بررسی ابعاد مختلف ذهنی دارای اهمیت بالایی است و شما به عنوان یک بازیگر باید بدانید که کاراکتری که آن را ایفا می‌کنید در موقعیت‌های مختلف چه واکنش‌هایی را نشان می‌دهد. همکاری با گروه‌های مختلف، از جمله گروه طراحی لباس و گریم و در نهایت گروه فیلمبرداری و صدا می‌توانند به شما به عنوان بازیگر کمک کنند و

همین می‌تواند در خروجی کار مثر ثمر باشد.

سخن پایانی...

به آنهایی که بازیگری می‌کنند و می‌خواهند بازیگر شوند یک پیشنهاد دارم، صبر کردن را تمرین کنند و خودشناسی را به شدت پیگیری کنند چرا که در خروجی کاری که از خود ارایه می‌دهند، تاثیر دارد. هر چه خودشان را بیشتر بشناسند بهتر می‌توانند دیگر کاراکترها را درک کنند. صبر کردن نیز جزء جدایی ناپذیر بازیگری است و یک هنرمند نباید دنبال این باشد که دوره بازیگری ببیند و همان موقع کار بگیرد. من خودم سال ۱۳۸۴ مدرک بازیگری را گرفتم و از آن موقع تا الان فقط من ماندم و همه هم گروهی‌هایم جذب کار دیگری شدند و از دنیای هنر جدا شدند؛ برای من پس از ۱۷ یا ۱۸ سال اتفاق افتاد و به نظر من صبر کردن گزینه مهمی برای خودشناسی و رسیدن به اهداف است، هرگز ناامید نشوید.

آزاده قوام (طراح لباس):

دوست داشتم لباس هلال و نائله فوق العاده باشد

تجربه طراحی لباس آن مقطع زمانی را پیش از «عشق کوفی» داشتید؟

«عشق کوفی» اولین تجربه‌ام در ژانر تاریخی بود و با اینکه دهه‌های مختلفی را کار کرده بودم اما طراحی صدر اسلام را در حد تیزرهای تبلیغاتی و کارهای آرشویی انجام داده بودم و تنها چیزی که من را به «عشق کوفی» جذب کرد فیلمنامه درجه یک و قصه عاشقانه و مثلث عشقی‌ای بود که در فیلمنامه خواندم. حقیقتا تا به امروز درباره قصه‌های عشقی دوران عاشورا نمی‌دانستم و وقتی سعید سعدی تهیه کننده این سریال طراحی لباس این پروژه را به من پیشنهاد داد خیلی علاقه‌مند شدم. پس از آن نشست با مدیر پروژه و نویسندگان گذاشتیم و درباره شخصیت‌ها پرسیدم و جلسات متعددی برگزار کردیم و با صحبتی که با کارگردان داشتم بنا شد تا طراحی‌ها واقعی باشند و همه رنگ‌ها واقعی باشند چرا که از آن سال‌ها فیلم و عکس در دسترس نیست و هیچکس نمی‌داند که لباسی که تو طراحی می‌کنی درست است یا نه، اما می‌دانستیم که اکثر پارچه‌ها به خاطر گرمای عربستان سفید رنگ بوده است ولی چون کار تصویر بود خواستیم رنگ و لعاب به آن اضافه کنیم و با اکسسوری‌ها و بافت پارچه‌ها که به خانم‌ها اضافه می‌کنیم، عرق‌های زیباتری داشته باشیم.

چگونه در طراحی لباس به لایه‌های درونی شخصیت‌ها رسیدید؟

درباره همه شخصیت‌ها تا آنجایی که توانستیم رده بندی کردیم و برای نقش سامیه که لعیا زنگنه آن را ایفا می‌کند از رنگ‌هایی که پخته تر بود مثل سرمه‌ای و سبز سدری استفاده کردیم. او بازیگر تک رنگ ما بود اما برای خانواده اوحد یک تم اکسسوری را در نظر گرفتیم و خود دختر یا همان نائله رفته رفته از تجملات عاری می‌شود و از جای دیگر ساده زیست تر می‌شود و طراحی لباسش تا آخر قصه تغییر می‌کند. ما همه یک گروه بودیم و با یکدیگر همفکری می‌کردیم که در بخش طراحی واقعا به من کمک می‌کرد و به نظر هم خروجی خوبی روی آنتن رفت.

چه مشکلاتی در طراحی لباس این پروژه وجود داشت؟

واقعیت آن است که ما بسیار مشکل زمان داشتیم و نمی‌دانم چقدر کار طراحی لباس زمان برد اما بیش از ۳۰ جلسه وقت تولید نداشتیم و تا آخرین روز در حال دوخت و دوز بودیم و تولید ما همراه پیش تولیدمان بود. دوستان تولید، تدارکات، آقایایی که کار پارچه و رنگ رزی را انجام می‌دادند و دوستان خیاط شبانه روزی کار می‌کردند. ولی چون قصه را دوست داشتیم برایمان انگیزه بود و اگر بازیگران نیز همکاری نمی‌کردند امکان پیشبرد کار وجود نداشت.

لباس کدام بازیگران بیش از همه کار برد؟

من خیلی دوست داشتم لباس نائله و هلال درجه یک باشد چرا که هم نقش اصلی‌های کار بودند و عملا سکانس‌های بیشتری داشتند و به تبع لباس‌های بیشتری نیاز داشتند. این دو شخصیت لباس عروس و داماد می‌خواستند و حتی هلال در قسمت‌های زیادی احتیاج به چند دست لباس داشت. برای طراحی لباس سیدجواد هاشمی و ثریا قاسمی هم چالش داشتیم و محدودیت زمان ما را آزد اما کار را رساندیم. کلا این سریال را دوست داشتم و همیشه دغدغه من زمان بوده است و امیدوارم سریال سازی به درجه‌ای برسد که ما نیز زمان پیش تولید بیشتری داشته باشیم.

امام را تنها گذاشته‌اند غلط است. حکومت کاری کرد که شیعیان نتوانند امامشان را همراهی کنند. حالا این دست موارد بسیار است در فیلمنامه که سعی شد روایتی جدید از کلیشه‌های ذهن مخاطب بدهیم. به صراحت می‌توان گفت کلیشه‌هایی وجود دارد که به غلط در ذهنمان جای گرفته مثل جایگاه و مقام زن در بین اعراب! ما همیشه شنیده‌ایم که مقام زن در آن برهه بی ارزش بوده اما این کلیشه غلط است و سعی کردیم با دراماتورژی که برای امروز ایران انجام می‌دهیم مقام زن را در جایگاهی که بوده است نشان دهیم. چون واقعتا امر هم همین است. در راس اسلام حضرت خدیجه (س) است که مال و ثروت بسیار خود را برای تبلیغ اسلام هزینه می‌کند. یا حضرت فاطمه (س) را داریم که همه با داستان‌های او عجین هستیم. در کل سعی کردیم از این جنس کلیشه‌های غلط فاصله بگیریم و به کلیشه‌های درست هم با روایتی جدید بپردازیم.

در تصویر، نکات فیلمنامه شمار عایت شد؟

خوشبختانه تهیه کننده، کارگردان و گروه تولید سریال خیلی به متن وفادار بودند و در دل قصه و در نگارش کمک کردند. جزو معدود گروه‌هایی بودیم که بدون حاشیه با حال خوب از ابتدا تا انتها با آرامش کار کردیم و حالا نیز با حال خوب کنار هم می‌نشینیم و سریال را با همدیگر می‌بینیم.

به نظر شما «عشق کوفی» قابل قیاس با «مختار نامه» هست؟ (خیلی‌ها از «عشق کوفی» به عنوان مجموعه هم